

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμά, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἑξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
Ὀδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 10^ο

Ἐν Ἀθήναις, 16 Αὐγούστου 1903

Ἔτος 25^{ον}—Ἀριθ. 33

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΚΑΒΙΔΟΥΛΙΝΟΥ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Συνέχεια.)

— Καὶ ὅμως ἐδῶ, ἀτήντησεν ὁ πλοίαρχος Μπουρκάρ, τὰ βάθη εἶνε μεγαλύτερα κατὰ διακοσίας τεσσαράκοντα πέντε ὀργυιάς· εἶνε δηλαδὴ τὸ ὅλον ἐννέα χιλιάδες μέτρα.

— Ὅσον ὕψος ἔχουν δηλαδὴ τὰ ὑψηλότερα ὄρη τῆς γῆς, τὰ Ἰμλάϋκ· ὀκτὼ χιλιάδες ἑξακόσια μέτρα τὸ Δβ-λαγίρι τῆς Νεπάλης, ἐννέα χιλιάδες μέτρα τὸ Σαμαλαρί τοῦ Βουτάν!

— Πολὺ διδακτικὴ αὕτη ἡ σύγκρισις τῶν ἀριθμῶν! ἀπεκρίθη ὁ κ. Μπουρκάρ.

— Ἀποδεικνύει, πλοίαρχέ μου, ὅτι τὰ ὑψηλότερα ὄρη τῆς γῆς δὲν δύνανται νὰ παραβληθοῦν πρὸς τὸς ὑποβρυχίους ἀδύσσους τῆς. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ σχηματισμοῦ τῆς, ἐνῶ ἐλάμβανεν ἡ σφαῖρά μας τὴν ὀριστικὴν μορφήν τῆς, αἱ ταπεινώσεις τοῦ ἐδάφους τῆς ἦσαν σημαντικώτεραι ἀπὸ τὰς ἀνυψώσεις τοῦ, καὶ ἴσως-ἴσως ποτὲ δὲν θὰ ἤμπορέσουν οἱ ἄνθρωποι νὰ τὰς μετρήσουν ἀκριβῶς.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἦτοι τὴν 15 Ἀπριλίου, ὁ «Ἅγιος Ἐνώχ» ἔφθασεν εἰς τὰς νήσους Σαμόας, ὡς ὀνομάζεται ἄλλως τὸ ἀρχιπέλαγος τῶν Θαλασσοπόρων, καὶ ἠγκυροβόλησεν εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων ἑκατοντάδων μέτρων ἀπὸ τῆς νήσου Σαβοῦ, ἣτις εἶνε ἡ σπουδαιότερα τοῦ ὅλου συμπλέγματος.

Δεκα ἕως δώδεκα ἰθαγενεῖς, συνοδεύοντες τὸν βασιλέα τῶν ἀνῆλθον εἰς τὸ πλοῖον μὲ ἓνα Ἀγγλον διερμηνέα. Οἱ ἰθαγενεῖς οὗτοι, μὴδὲ τῆς Μεγαλειότητός του ἐξαιρουμένης, ἦσαν σχεδὸν ὀλέγυμνοι. Ἀλλὰ ἓνα ταῖτινο ὑποκάμισον, τὸ ὅποιον τοῦ ἐχάρισεν ὁ πλοίαρχος Μπουρκάρ, καὶ τὸ ὅποιον ἐκεῖνος ἠθέλησε κατ' ἀρχὰς νὰ φορέσῃ ὡς πανταχόνι, δὲν ἄργησε

νὰ καλύψῃ τὴν βασιλικὴν του γυμνότητα.

Ἐστάλησαν αἱ φαλαινίδες εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἐπέστρεψαν φορτωμέναι μὲ νωπότατα καρύδι κακοφονίων. Ὅταν ἐβράδυασεν, ὁ «Ἅγιος Ἐνώχ», διὰ νὰ μὴ μείνῃ παρὰ τὴν ἐπικίνδυνον ἀκτὴν, ἔστρεψε πρὸς τὸ πέλαγος καὶ ἔλαμψε βόλτες ὅλην τὴν νύκτα. Μόλις ἐχάρχξεν ἡ αὐγὴ, ὁ πλοίαρχος Μπουρκάρ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ἀγκυροβόλιον τῆς προτεραιῆς. Οἱ ἰθαγενεῖς, ἐπρομήθευσαν εἰς τὸν τρογοδότην εἴκοσι περίπου ἑξαίρε-

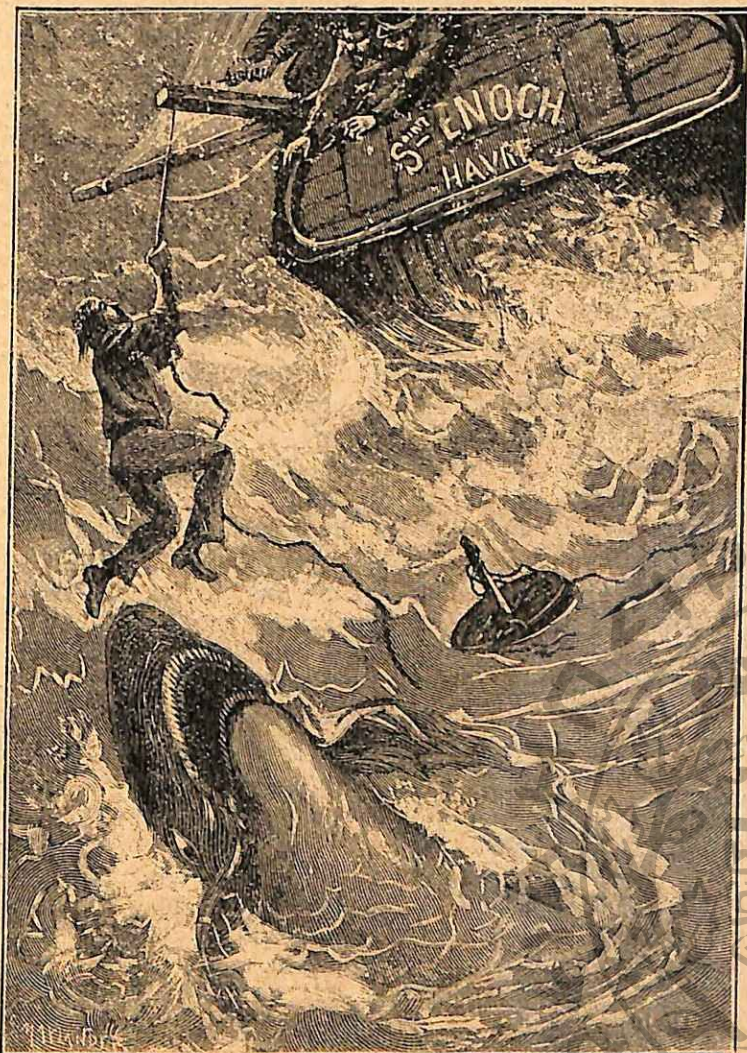
τους χελώνας, ἄλλα τόσα χοιρίδια καὶ ἄρθονα πούλερικά, τὰ ὅποια ἐπληρώθησαν μὲ τὰ εἶδη τῆς πακοτίλλιας τοῦ πλοῖου, ἰδίως μὲ σουγιάδες τῶν εἰκοσιπέντε λεπτῶν ὁ ἕνας.

Τρεῖς ἡμέρας ἀκριβῶς μετὰ τὸν ἀπόπλου, οἱ ὁποῖοι εἶδαν μίαν ἀγέλην φυσητῶν, οἱ ὅποιοι ἐπαίξαν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, τέσσαρα ἢ πέντε μίλια ἀριστερὰ πρὸς τὴν προῶραν. Ἐννοεῖται ὅτι τοὺς ἐκυνήγησαν αἱ φαλαινίδες. Ἀλλὰ τὸ κυνήγιον τῶν φυσητῶν εἶνε πολὺ δυσκολώτερον ἀπὸ τὸ

κυνήγιον τῶν γνησίων φαλαινῶν, διότι ἐκεῖνοι βυθίζονται εἰς μεγαλύτερα βάθη, ὅταν κτυπηθοῦν μὲ τὸ καράκι. Δι' αὐτὸ ἓνα καὶ μόνον κατάρθωσαν ν' ἀγρεύσουν, καὶ τὸ πλήρωμα εἰργάσθη ὅλην τὴν νύκτα ὅπως ἀνελκύσῃ τὸ κῆτος ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.

Τὴν ἐπαύριον ὁ «Ἅγιος Ἐνώχ», βοηθούμενος ὑπὸ ἰσχυροῦ ἀνέμου, ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν του πρὸς βορειανατολάς.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐφάνη ἓν πλοῖον, τὸ ὅποιον ἔπλεε πρὸς τὴν ἰδίαν διεύθυνσιν, ἀπέχε δε τρία ἢ τέσσαρα μίλια ὑπηνέμως. Ἦτο μυσοδόμων (μπάρκο), μὲ ὅλα τοῦ τὰ πανιὰ ἀνοικμένα, ἀλλ' ἦτο ἀδύνατον ν' ἀναγνωρισθῇ ἡ ἐθνικότης τοῦ ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἀπόστασιν. Ἐν τούτοις τὸ σχῆμα τοῦ σκάφους τοῦ καὶ μερικαὶ λεπτομέρειαι τῆς ἱστοφορίας τοῦ, ἐπέτρεψαν νὰ σχηματισθῇ ἡ πεποίθησις ὅτι ἦτο ἀγγλικόν.

«Ὁ καρχαρὶς εἶχε σπῆψῃ ὕψις, καὶ μὲ ἀνοικτὰς τὰς γνάθους του ἦτον ἔτοιμος νὰ τὸν ἀρπάξῃ ἀπὸ τὸ πόδι.» (Σελ. 258 στ. 6'.)

